

Ahhh Annem İle Babam

— sadeceo · 25 Ocak 2023

Sıkıntı ve kederlerimi gam ve tasalarımı doldurdum kadehe.
Kendi kendimle konuştum sessizce.
Çarelerimin tükendiği gelince yeniden aklıma,
Yazmakta zorlanan kalemimle yazdım arzu halimi,
Vicdan ve merhamet yoksunu o yare.
Ellerim titriyordu kalemi zar zor tutuyordum zira hava çok soğuktu.
ve sobamı da yakamamıştım.
Böyle bir günde annemin de sobasını yakamadığından dolayı ağladığı,
Gözlerimin önüne film şeridi gibi geldi.
Evin günlük işlerini yapmaktan çok yorulmuş,
ve babamın yorgun argın işten gelmesine az bir süre kalmıştı.
Annem çok maharetli olmasına rağmen sobayı bir türlü yakamamış ve bundan dolayı
Sinirinden boncuk boncuk gözyaşları döküyordu.
babamın üşümesini hiç istemiyordu.
soba bir türlü yanmıyordu.
ev duman içinde kalmıştı ve dumandan dolayı sevgili annem boğmaca olmuş gibi,
ha bire öksürüyordu.
bende onu gizliden seyrediyor ve haline çok üzülüyordum.
Ama çocuk olduğum için hiçbir şey yapamıyor ve kendimi suçlu hissediyordum.
Annemin “felek tahtın tacın yıkılsın
Koymadın murad alim” diye başlayan ve çok acıklı söylediği türkünün sözleri
Geldi aklıma feleğin ne demek olduğunu da biliyordum.
Şimdi anlıyorum ki felek dünya imiş.
Dünya da rahat yüzü görmediği için iki yakası bir araya bir türlü gelmemiş.
Ve sitem ve isyanı dünyaya imiş.
Tırnağına gelmeyen akranlarının keyfine diyecek yokmuş,
ve bir dedikleri de iki olmuyormuş.
Bundan dolayı hayıflanıyordu.
Babam da annem gibi çok gayretli çok maharetli bir zatı muhteremdi
Ama elle tutulur bir mesleği olmadığı için geçim sıkıntısı çekiyordu.
Öylesine çalışkandı ki iki üç kişiye bedeldi.
Babamın sesi çok güzeldi yüzde yüz Kazancı Bedih gibi söylüyordu.
Genellikle makamı çok dertli sözleri de çok manidar olan uzun havalar okurdu
Uzun kış gecelerinde sohbetlerine komşularımızın çoğu katılırdı.
Ve babamı can kulağıyla dinlerlerdi.

Birbirinden manidar duyulmuş atasözleri vecizeleri tekerlemeleri vardı.
Dinleyenler mest olur peş peşe tavşankanı çay içerlerdi.
Ve zamanın nasıl geçtiği bilinmezdi.
Annem ömür miadı tamam oluncaya dek rahat yüzü hiç görmedi.
Göz gözün görmediği sisli bir günün sabahında bana gelirken,
Bir öğretmen arabasıyla işe giderken, anneme çarpması neticesinde,
Adımın "İbrahim Halil Demir ve üniversitede hoca olduğumu söylemiş" Beyin kanaması geçirmiş ve
Hemen ruhunu teslim etmişti.
Haber bana ulaşınca deliler gibi ne yapacağımı bilemedim.
Haber devlet hastanesinin morguna gittim.
Savcı bey hemen ölüm raporunu hazırladı ve yıkama ve kefenleme yapıldı.
Yeni köy mezarlığına defnettik.
Babam perişan bir haldeydi ama çok da metindi.
Zira çok iyi biliyordu ki topraktan geldik gidiş muhakkak tekrar toprağadır.
Annemin ölümünden sonra babam çar naçar olmuştu.
Hanımın ona olan elli yıllık sadakati sevgi ve muhabbetinden dolayı evlenmek istemiyordu.
Ama bazen de kendine bir can yoldaşının da olmasını arzu ediyordu.
En çok da evlenmesini ben ve eşim istiyorduk.
Diğer kardeşlerimin tamamı babamın malı azalmasın diye evlenmesine
Hiç mi hiç taraftar değildi. O da evlenmedi.
Evlenmedi ama çok sıkıntılar çok kederler çekti.
Bizi hiç aciz etmedi ama terbiyesiz, iz'ansız, görgüsüz torunları onu hem çok yordular.
Hem de çok şeyini çalıp sattılar.
O da bu üzüntüye dayanamadı ve perşembeyi Cuma ya bağlayan gecenin akşam namazını
Kılarken, asil ruhunu yerin göğün sahibi her şeye kadir olan Allah'a teslim etti.
Cebinde taziye masraflarına yetecek kadar dahi parası vardı.
Taziyesine gelip gidenlerin haddi hesabı yoktu.
Annem de babam da bir ömür boyu rahat yüzü görmediler.
Ama her şeye rağmen şeref ve namus abidesi olarak son nefeslerine kadar yaşadılar.
Ne mutlu bana ki böyle bir anne ile böyle bir babanın evladıyım..
Rabbim, ikisine de yüzlerce kez binlerce kez gani gani rahmet etsin.
Rabbim, mekanlarını cenneti ala etsin.
Onlarla her daim övündüm ve son nefesime kadar da onlarla övünmeye devam edeceğim.
23-25/ Ocak/ 2023